ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ
Σταθ. Α' Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστική Ὑπηρεσία 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80
ΔΕΥΤΕΡΑ 22 Ὀκτωβρίου 1962

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
Τουριστική Ἀστυνομία 34—52
Τουριστικὸν Περίπτερον 45—40
Α' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 28—82
Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 20—21

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΝΩ ΕΓΓΙΖΕΙ Η ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. Β. ΠΑΠΑΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

1) Περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος ἔτους, αἱ παραγωγικαὶ τάξεις, ἐν πανηγυρικῇ συγκεντρώσει, ἐν παρουσίᾳ Κυβερνητικῶν παραγόντων, θὰ ἑορτάσωσι τὴν σύστασιν τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα τὴν γνωστὴν ὡς ΚΟΙΝΗΝ ΑΓΟΡΑΝ.

Ἡ ἰσχὺς τῆς τοιαύτης συνδέσεως ἀρχεται τὸν ἑπόμενον μῆνα καὶ ὁμολογουμένως πρόκειται περὶ γεγονότος ἐκ τῶν πλέον σημαντικῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐνδεχόμενος μελλοντικῶς καὶ τῆς ἐθνικῆς τοιαύτης.

Ἐπὶ ὅμως πρόκειται περὶ τοιούτου γεγονότος δικαιουμέθα πανηγυρισμοῦ, παραδόξως ὅμως, συνοδεύεται μὲ τοιαύτας ἀνωχυίας οἰκονομικὰς φύσεως, ἃς σπανίως ἀντιμετώπισεν ἡ Ἑλλάς.

2) Αἱ λίαν δεδικαιολογημέναι ἀνησυχίαι προέρχονται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰσέρχεται εἰς τὸν εὐρύτατον αὐτὸν οἰκονομικὸν χῶρον, ἀπροετοίμαστος — ἀναδιοργάνωτος καὶ ἄνευ ἑνὸς μελετημένου σχεδίου ἐνεργειῶν καὶ ληπτέων μέτρων. Αἱ εὐθῦναι τῶν ἁρμοδίων εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι μέγιστα. Ἐπὶ σειρᾶν ὁλοκλήρων ἐτῶν οἱ καὶ ἡμέρον ἁρμόδιοι ἐμποδίσαντες τὴν εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς μίαν τῶν ὑφισταμένων οἰκονομικῶν κοινοτήτων καὶ ἡ τοιαύτη εἴσοδος ἐπέλθοι ὡς γεγονὸς πλέον. Καὶ ἐνῶ οἱ ἁρμόδιοι δὲν ηὐδόκουν ν' ἀνησυχοῦν, καὶ ν' ἀποφασίζουν μὲ ληπτέα μέτρα ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, προκειμένου νὰ ἦσαν ἐτοιμοι, νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐὰν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεις τῆς συνδέσεως.

Ἀντιθέτως αἱ παραγωγικαὶ τάξεις τῆς χώρας, τόσον διάφοροι τῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Οἰκονομίας ὅσον καὶ τῶν τοιούτων τῶν Ἐμπορικῶν τῶν Ὀργανισμῶν, δὲν ἔλειψαν νὰ ἐπιδείξουν τοὺς κινδύνους καὶ νὰ ἀναπτύσσουν τὰ πρακτικὰ ἐκεῖνα μέτρα ἀτινα ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ἐγκαίρως.

Οἱ ἐκ τοῦ Νόμου καὶ τῆς πραγματικότητος Σύμβουλοι τοῦ Κράτους εἰς τὰ ζητήματα τῆς Οἰκονομίας ὡδοιασταίνησαν ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους, οἱ ὁποῖοι τελευταίως ἀναλαμβανόμενοι τὰς εὐθύνας των, ἤρχισαν νὰ ἀπευθύνουν ἐκκλήσεις πρὸς τὸν ἐξορκισμὸν τῶν παραγωγικῶν τάξεων, καὶ νὰ προσκαλοῦν τοὺς ὑστερουμένους νὰ μεταβοῦν, ὡς πάντοτε, τὰς εὐθύνας εἰς αὐτάς.

3) Ἡ σύνδεσις ἐδημιουργεῖ ἐπὶ μίαν νέαν πραγματικότητα. Μᾶς ἐπέβαλε νέα καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἔστω καὶ ἀκουσίως μας, θ' ἀναγκασθῶμεν νὰ ἀλλάξωμεν ριζικῶς μεθόδους σκέψεως, τρόπους ἐργασίας καὶ ὀργανώσεως.

Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας ἡ ὁποία ἔπρεπεν ἤδη νὰ εἶχε πραγματοποιηθῆ, ἀναγκαστικῶς πλέον θὰ λάβῃ χώραν, ἀλλὰ ἐνδεχομένως ὑπὸ συνθήκας ἀσυγκρίτως δυσμενεστέρας.

—Εὐθύνη μεγάλη βαρύνει τοὺς ἁρμοδίους, Κοινοβουλευτικοὺς καὶ Ὑπηρεσιακούς, διότι ἀπὸ ἀτολμίαν πρωτίστως, ὄχι μόνον ἁπλῶς δὲν ἔλαβαν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, ἀλλὰ καὶ τὸ κυριώτερον, τὴν πρότινων ἐτῶν ἀρξαμένην ἐξυγίανσι τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας, δὲν συνέχισαν.

—Πρωτίστη συνεπῶς ἐνέργεια, ἔστω καὶ ἐπικινδύνως καθυστερεῖσα, δὲον νὰ εἶναι ἡ ἐναρξις συστηματικῆς μελέτης τῶν δημιουργουμένων ζητημάτων, καὶ ἡ κατάστρωσις ἑνὸς προγράμματος ἀντιμετώπισεως αὐτῶν.

Ἡ τοιαύτη ὅμως μελέτη δέον νὰ μὴ λάβῃ τὴν ἀμαρτωλὴν μορφὴν γραφειοκρατικῆς ἐκδηλώσεως, καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ χρεὶ ἀζεται μία ὅλως ἰδιαιτέρα προσοχή, διότι τὸ Κράτος πιστὸν εἰς τὰς παραδόσεις του καὶ τὰς ἀρχάς του, εἶναι ἀληθές ὅτι, δὲν ἔλλειψεν νὰ σπεύσῃ νὰ λάβῃ μέτρα, ἀλλὰ τί μέτρα; δημιουργίας νέων ὑπηρεσιῶν, αὐτὴν τὴν φορὰν παρὰ Ὑπουργείοις διὰ τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων Κοινῆς Ἀγορᾶς, καὶ ὅλα αὐτὰ φυσικὰ μὲ νέους διορισμοὺς, μὲ ἀναδιαρθρώσεις Διευθύνσεων κλπ.

Δ) Εἰς τὰ ληφθησόμενα μέτρα δέον νὰ προβλεφθῇ: 1) Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν Συλλογικῶν ὀργάνων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ἀνεξαρτήτως ὑπὸ ποίαν μορφὴν νομικὴν λειτουργοῦν, καθὼς καὶ ἡ Συλλογικὴ Ὀργάνωσις τῶν ἀποτελούντων τὰς παραγωγικὰς τάξεις.

Μὲ τὴν ἐν λόγῳ ἀναδιοργάνωσιν εἶναι στενῶς συνδεδεμένη, καὶ ἡ ἀναμόρφωσις τῆς ἐν γένει Ἐπιμελητηριακῆς Νομοθεσίας, μὲ μέρος τουλάχιστον τῆς ὁποίας, εἶχεν ἀπασχοληθῆ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ Ἐπιμελητήριον Πατρῶν.

2—Εἶναι ἀναγκαία ἡ ἵδρυσις εἰδικοῦ Ὑραφείου, ἀποστολὴ τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ σύνταξις συγκριτικῶν μελετῶν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ συγκέντρωσις καὶ ἐπεξεργασία τῶν πάσης φύσεως στοιχείων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν λειτουργίαν κ.λπ., τῶν Ἐπιχειρήσεων εἰς τὸν χῶρον τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

—Πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ θὰ πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ, καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσις ὑφισταμένων ἤδη Ἱδρυμάτων καὶ Ὀργανισμῶν.

3) Ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς εἶναι πλέον ἀπαράδεκτος ὁ Κρατικὸς παρεμβατισμός. Τὸ Κράτος πρέπει πλέον νὰ καταλάβῃ, καὶ ἂν δὲν θελήσῃ νὰ τὸ καταλάβῃ αἱ παραγωγικαὶ τάξεις ἔχουν τρόπον νὰ τὸ ἀναγκάσουν νὰ τὸ καταλάβῃ ἂν θέλουν, ὅτι δὲν τοῦ ἀνήκει ὁ τίτλος καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ΚΡΑΤΟΣ ΜΠΑΚΑΛΗΣ — ΚΡΑΤΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ —ΚΡΑΤΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ κλπ., ἀλλὰ δικαιωματικῶς τοῦ ἀνήκει ὁ τίτλος καὶ ἡ ἀποστολή, τοῦ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ.

4) Ὀφείλομεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν, ἢ μᾶλλον ἀποτολμήσωμεν μίαν ριζικὴν καὶ ἐκ βάθρων ἀναπροσαρμογὴν τῆς οἰκονομικῆς καὶ πιστωτικῆς πολιτικῆς μας, ἀλλὰ καὶ ἔτι περαιτέρω, καὶ τοιαύτην ἴσως τοῦ Τραπεζιτικοῦ μας συστήματος, ἤτις κατὰ κάποιον τρόπον ἤρξατο πραγματοποιουμένη εἰς τὰ Πλαίσια τῆς Ἰδιωτικῆς καὶ πάλιν πρωτοβουλίας.

Εἰς τὸν πιστωτικὸν τομέα, κατ' ἀρχὴν θὰ πρέπει ν' ἀφεθοῦν αἱ Τράπεζαι νὰ ἀσκήσουν Τραπεζιτικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τέλους.

Μολονότι παρῆλθεν ἀρκετὸς χρόνος ἔκτοτε ἐξακολουθῶμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι τῆς πιστωτικῆς μας πολιτικῆς ἐάσιν δέον ν' ἀποτελέσῃ, τὸ ἀπὸ καιροῦ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Κυβέρνησιν κοινὸν Ὑπόμνημα τῶν κ.κ. Διοικητῶν τῶν μεγάλων Τραπεζῶν.

Εἰς τὸν Δημοσιονομικὸν Τομέα, ἀπαραιτήτως δέον νὰ ἐξοστρακισθῇ πλέον τὸ ἁμαρτωλὸν καὶ καταστροφικὸν ΤΑΜΙΕΥΤΙΚΟΝ πνεῦμα.

—Ἀλλὰ διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν ὅλα αὐτά, χρειάζονται ΤΟΛΜΗ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ —ΤΟΛΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ καὶ ἀτυχῶς ἀπὸ τοὺς σήμερον ποικίλους ἁρμοδίους τελεῖως ἐκλεί πουν.

5) Αἱ νέαι συνθῆκαι ἐπιβάλλουν νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ καθορισμὸς, κατὰ τρόπον σαφῆ, τῆς ἀποστολῆς ἑκάστου βασικοῦ Κλάδου τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν βασικὸν αἴτημα τοῦ Ἐμπορικοῦ κόσμου, περὶ καθορισμοῦ τῶν πλαισίων μέσα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἀναπτυχθοῦν, καὶ θὰ δράσουν οἱ δύο βασικοί, ἀλλὰ καὶ ἀλληλοσυμπληρούμενοι Κλάδοι, δηλαδὴ οἱ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Ἐπιμελητηρίων ἐν Ἀλεξανδρουπόλει ἀνεπιφυλάκτως ἀνεγνωρίσθη καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Βιομηχανίας, ἡ ἀποστολὴ καὶ ὁ ρόλος τοῦ Ἐμπορίου, ἀλλὰ ὄχι μόνον τοῦτο, ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐκπροσώπων ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς κατὰ κάποιον τρόπον ρυθμίσεως τῶν σχέσεων καὶ ἐδηλώθη μάλιστα ὅτι εἶναι ἔτοιμοι διὰ σχετικὰς συζητήσεις. Καιρὸς εἶναι. καὶ τὸ Κράτος νὰ ρυθμίσῃ ταύτας, ἀλλὰ καὶ ἡ Βιομηχανία ν' ἀποδείξῃ ὅτι πράγματι πιστεύει εἰς ὅσα τότε ἐδήλωσεν.

Εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστὴ ἡ κατάστασις τῆς Βιομηχανίας.

Δυνατὸν ἴσως νὰ ἐπλούτισαν τινὲς ἐκ τῶν Βιομηχάνων, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν νομίζομεν ὅτι, τολμῶμεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ἔχομεν Βιομηχανίαν.

—Ἐπὶ μακρὰν, καὶ μάλιστα μακροτάτην, σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν Βιομηχανίαν παρεσχέθη καὶ παρέχεται, μία ἄνευ προηγουμένου προστασία. προστασία ὑπὸ μορφὴν ἀπαγορευτικῶν δασμῶν, ὑπὸ μορφὴν ἄλλοτε ποσεστῶν Εἰσαγωγῆς καὶ τελευταίως ὑπὸ μορφὴν πολλαπλῶν παροχῶν ἀτελειῶν καὶ δημιουργίας πιστωτικῶν κλπ., δυσχερεῖων, διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς Εἰσαγωγῆς.

—Ὅταν ὅμως εἰς τὸ παρελθὸν ἐν τῇ ἀπαρχῇ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τῆς λήψεως ὄντως τολμηρῶν καὶ πολλάκις ὀδυνηρῶν, ἀλλὰ πάντως ἀναγκαίων μέτρων καθιερώθη μία ἐλευθέρα εἰσαγωγή, ὅλοι μας ἐνθυμούμεθα τὰς κραυγὰς ἀπογνώσεως τῆς Βιομηχανίας, ὅτι ἀπειλεῖται μὲ ἀφανισμόν.

—Αἱ κραυγαὶ δὲ αὐταὶ καὶ ἄλλαι μεταγενεστέρως ἠνάγκασαν τὸν ὑπογράφοντα ἐν συνεδριάσει τοῦ ἐνταῦθα Ἐπιμελητηρίου, νὰ ὑπομνήσῃ, ὅτι αὐτὸς μὲν ἔκρουσεν τὴν θύραν τῆς προκεχωρημένης ἡλικίας, παραδόξως ὅμως ἡ βιομηχανία, μέσα εἰς αὐτὰς τὰς μᾶλλον δὲ κάσας ἐτῶν κυριολεκτικῆς ἀτυναμίας προστασίας, ἐξακολουθεῖ νὰ χρησιμοποιῇ θήλαστρον ἢ κοινῶς μπιμπερό.

—Ἡ προστασία, καὶ ἡ μεγάλη ἀκόμη, τῆς βιομηχανίας εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία. Ἐθνικῶς ἀναγκαία διὰ νὰ ἀνδρωθῇ, ἀλλὰ κάποτε θὰ πρέπει ν' ἀκούσωμεν ἀπὸ τὸ στόμα της ὅτι, ὄχι ὅτι ἠνδρώθη, ἀλλὰ ὅτι ἐπέρασεν τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν καὶ ἔγινεν ἐπὶ τέλους ἔφηβος.

—Τὸ Ἐμπόριον μολονότι ὅλαι αὐταὶ αἱ παροχαὶ καὶ προστασίαι γίνονται εἰς βάρος τῆς ὑποστάσεώς του, καὶ πάλιν δὲν ἀντιδικεῖ μὲ τὴν βιομηχανίαν. Ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν προστασίαν της τὴν ἐνδεικνυομένην. Ἀλλὰ ὑπὸ μίαν προϋπόθεσιν, νὰ τοῦ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀποστολήν του. δηλαδὴ τὴν διακίνησιν τῶν ἀγαθῶν καὶ ὄχι ν' ἀντιμετωπίζῃ τὸν ἀφανισμόν του.

Τὸ Ἐμπόριον δὲν ἀρνεῖται τὴν δυνατότητα τοῦ ἐμπορεύεσθαι εἰς τὴν βιομηχανίαν. Ἀλλὰ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἴσης μετοχείρισεως — ἰσοτιμίας κλπ.

Ὅταν ὅμως ἡ βιομηχανία, ὅτε μὲν ἱδρύει Πρατήρια ἢ συγγενεῖς ἐπιχειρήσεις διὰ τὴν λιανικὴν ἀκόμη διάθεσιν τῶν προϊόντων της, καὶ ὅταν ἀδικαιολογήτως περικόπτει ἢ καὶ ὁλοσχερῶς καταργεῖ τὰς παρεχομενας εἰς χονδρεμπόριον καὶ βιοτεχνίαν ἐκπτώσεις, καὶ ὅταν ἀρχίσῃ νὰ μεταβάλληται εἰς βιοτέχνην, αὐτὴ ἡ Ἐθνικὴ Βιομηχανία καὶ ὅταν τὰ πάσης φύσεως πλεονεκτήματα ποὺ τῆς παρέχονται ὡς βιομηχανίας, τὰ χρησιμοποιεῖ κατὰ κάποιον τρόπον διὰ τὸ Ἐμπόριον καὶ ὅταν καὶ ἄλλα τινὰ συμβαίνουν, τότε δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν, ὅτι καλῶς ἐμπορεύεται.

Τότε καὶ τὸ Ἐμπόριον κατὰ κάποιον τρόπον, πρὸ τοῦ κινδύνου ἀφανισμοῦ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀμυνθῇ, νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ δικαίωμα ζωῆς.

Ἰδοὺ διὰ ποῖον λόγον θεωροῦμεν Ἐθνικῶς ἀναγκαῖον νὰ ρυθμισθοῦν αἱ σχέσεις τῶν δύο Κλάδων καὶ θὰ τὸ ἐπιζητήσῃ ἀσφαλῶς αὐτὸ τὸ Ἐμπόριον, διότι μὲ τὴν σύνδεσιν ἡ θέσις του καθίσταται ἔτι χειροτέρα.

5) Ἡ σύνδεσις μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν ἐπιβάλλει νὰ ληφθοῦν καὶ συντόμως μάλιστα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διατήρησις τῆς Ἐθνικότητος τοῦ Ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ἀπὸ τὰς διατάξεις περὶ ἐγκαταστάσεως διατρέχει τὸν κίνδυνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως αὐτοῦ ἀπὸ ξένας ἐπιχειρήσεις.

Ὁ κίνδυνος τῆς ἀπαλλοτριώσεως εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὴν βιομηχανίαν. Προσφάτως ἀπησχόλησεν καὶ τὸ Ἐπιμελητήριον Πατρῶν, καὶ εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα ἡ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου πρότασις τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου μας κ. Βέτσου ὑποστηριχθεῖσα εἰς τὸ Συνέδριον Βόλου, ὅπως διὰ Κλάδους Βιομηχανίας ἤδη ἀνεπτυγμένους ἐν Ἑλλάδι, καὶ καλούπτοντας τὰς ἀνάγκας της, ἡ ἐγκατάστασις τῶν ξένων γίνεται ἀπαραιτήτως ἐν συνεργασίᾳ μὲ ὁμοίας Ἑλληνικὰς Βιομηχανίας.

6) Ἡ σύνδεσις μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν θὰ δημιουργήσῃ οὐκ ὀλίγα προβλήματα καὶ διὰ τὰς μικρὰς μεσαίας Ἐπιχειρήσεις. Ἡ ὕπαρξις αὐτῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Ἀλλαχοῦ, καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς κεφαλαιοκρατικὰς ὀργανωμένας χώρας, λαμβάνονται σύντονα μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐν λόγῳ Ἐπιχειρήσεων.

Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ληφθοῦν εἰδικὰ οἰκονομικὰ μέτρα, προκειμένου νὰ διευκολυνθῇ, νὰ εὐνοηθῇ ἡ συγκέντρωσις τῶν μικρῶν καὶ μεσαίων ἐπιχειρήσεων νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐπιβίωσις αὐτῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις (φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ διὰ τὴν δημιουργίαν συγκεντρώσεων —Εἰδικὰ πιστωτικὰ μέτρα κλπ).

7) Τὰ θύματα ὅμως ἀτυχῶς δὲν θὰ λείψουν. Ἕνας μεγάλως ἴσως ἀριθμὸς μελῶν τῆς Ἐμπορικῆς οἰκογενείας, πέραν τῆς τυχὸν ἀναγκαστικῆς του ἀπαλληλοποιήσεως, θὰ λάβῃ τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν συνταξιοδότησιν καὶ ἴσως τὴν ἄκαιρον συνταξιοδότησιν. Θὰ πρέπει λοιπὸν ἐγκαίρως νὰ ληφθοῦν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἀπὸ πλευρᾶς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ὥστε ἡ ηὐξημένη ἔξοδος πρὸς συνταξιοδότησιν νὰ ἀντιμετωπισθῇ, καὶ εἰς τὰ θύματα αὐτὰ τῆς συνδέσεως νὰ ἐξασφαλισθῇ μία διακριτικὴ ἐφ' ἅπαξ μεταχείρισις.

Ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ, ὀφείλομεν ν' ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τὸ Κράτος ὅπως κατὰ τρόπον θωρραλέον ἀντιμετωπίσῃ τὸ ὅλον ζήτημα τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, στενῶς καὶ αὐτὸ συνδεδεμένον μὲ τὰ ζητήματα ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴν σύνδεσιν.

Τέλος εἶναι ἀνάγκη ἡ ἡμέρα τοῦ ἐιρτασμοῦ καὶ τῶν παναγύρεων, καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν φλογερῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν λόγων ποὺ θὰ ἀκουσθοῦν κατ' αὐτήν, εἶναι ἀνάγκη νὰ σημάνῃ πραγματικὸν συναγερμὸν τῶν παραγωγικῶν τάξεων, καὶ ἰδίως τῆς Ἐμπορικῆς τοιαύτης, συναγερμὸν ἔστω καὶ καθυστερημένον, διὰ τὴν ἐπιβίωσίν της.

Ἐὰν ἐξακολουθήσωμεν μακαρίως ἀντιμετωπίζοντες τὸ τόσον σοβαρὸν ζήτημα τῆς συνδέσεως, κινδυνεύομεν νὰ ἴδωμεν ἴσως ἡμέρας θλίψεων, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρχῃ πλέον κανεὶς νὰ ἔχῃ ὄρεξι, ἢ καὶ νὰ δύναται, νὰ καμφθῇ πρὸ τῶν ἀναστεναγμῶν τῶν καρδιῶν μας, ἢ καὶ νὰ συγκινηθῇ, ὅταν θὰ τίλλωμεν τοὺς τῶν κεφαλῶν μας βαστρύχους.

Ν. Β. ΠΑΠΑΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
Κολοκοτρώνη 34

Συνεκρότηθη εἰς τὸ Ὑπ. Δημ. Ἔργων

ΚΑΙ ΝΕΑ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΑΡΑΞΙΝ ΟΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ-ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Εἰδικὴ μελέτη διὰ τὴν περιοχὴν Αἰγίου

Εἰς τὴν ἐφημερίδα Φωνὴ τοῦ Αἰγίου ἐδημοσιεύθησαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα αἱ κάτωθι πληροφορίαι:

Τὸ ζήτημα τῆς ἐξ Αἰγίου διελεύσεως τῆς νέας ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Πατρῶν συνεχίζει ν' ἀπασχολῇ τοὺς ἁρμοδίους τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

Οὕτω τὴν παρ. ἑβδομάδα συνεκροτήθη εἰς Ἀθήνας νέα σύσκεψις καὶ συνεζητήθησαν αἱ πιθαναὶ λύσεις ποὺ μπορεῖ νὰ δεθοῦν εἰς τὸ ἀκανθῶδες τοῦτο πρόβλημα.

Ἀπ' ὅσας πληροφορίας κατέστη δυνατὸν νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν ἐν λόγῳ σύσκεψιν. ἐξητάσθη λεπτομερῶς ἡ περίπτωσις τῆς ἐκ τῆς παραλίας Αἰγίου διελεύσεως τῆς ὁδοῦ. Οὕτω ἐπροτάθη πως ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τῶν ΣΠΑΠ μεταφερθῇ εἰς τὴν σημερινὴν ὁδὸν καὶ ἡ νέα ὁδὸς κατασκευασθῇ ἐπὶ τῆς παραθαλασσίας λωρίδος ὅπου διέρχεται σήμερον ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή.

Πάντως οὐδεμία ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη, καθ' ὅσον ἡ περὶ πτωσις τῆς ἄνωθεν τῆς πόλεως διελεύσεως τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ κρίνεται ὡς πλέον συμφέρουσα ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς διανοίξεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Κορίνθου ἕως Πάτρας πρόκειται νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1963 καὶ κατὰ τὰ διεθνῆ πρότυπα τῶν αὐτοκινητοδρόμων.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω καὶ κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα.

Δυνάμεθα μάλιστα νὰ προσθέσωμεν, δύο τινά:

Πρῶτον, ὅτι τὸ θέμα τῆς νέας χαράξεως τῆς ὁδοῦ Πατρῶν — Ἀθηνῶν ὄντως ἔχει πολλαπλῶς ἀντιμετωπισθῆ καὶ νέαι μελέται συντάσσονται κατ' αὐτάς.

Δεύτερον, ὅτι ὑπάρχουν σαφεῖς πλέον ἐνδείξεις, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ διαθέσῃ ὁπωσδήποτε σημαντικὰς πιστώσει, ἵνα τὸ μέγα αὐτὸ δίκτυον ἔργων ἀρχίσῃ ὁπωσδήποτε ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1963 τουλάχιστον εἰς ὡρισμένα τμήματα αὐτοῦ.

ΑΞΙΟΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Ἐπὶ τέλους ἠκούσθη καὶ μιὰ φωνὴ διαμαρτυρίας, δικαία, ἐν Βόλῳ. Ἦτο ἡ φωνὴ μιᾶς τάξεως τελείως παραμελημένης. Ἦτο ἡ φωνὴ τῶν βιοπαλαιστῶν ἱερέων τῆς ὑπαίθρου. Ὁ Βόλος ἔδωσε τὸ σύνθημα. Ἄξιοι συγχαρητηρίων. οἱ λαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην. Ἐδιαβάσαμε εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν διαμαρτυρίαν τῶν ἱερέων τῆς περιφερείας Βόλου καὶ ἐπικροτοῦμεν ἀπόλυτα τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν τῶν ἱερομένων. διότι Ἔπρεπε ἐπιτέλους κάποιος νὰ κινηθῇ διὰ τὴν ἀγνοουμένην τελείως αὐτὴν τάξιν.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἱερέως στὸ χωριὸ εἶναι πολὺ βαρειά. Ἱερὰ καὶ ἀσύγκριτος πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα ἐπαγγέλματα. Ὁ παπᾶς καὶ ὁ δάσκαλος εἶναι τὸ στολίδι στὸ χωριό. ὄχι δὲ τόσον ὁ ἀσκαλος ὅσον ὁ παπᾶς διότι χωριὸ χωρὶς δάσκαλο. δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. χωριὸ ὅμως χωρὶς παπᾶ αὐτὸ δὲν λέγεται χωριό. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱερέως εἶναι ἱερόν. εἶναι λεπτὸν καὶ πλῆρες εὐθυνῶν. Πρέπει νὰ εἶναι τὸ ὑπόδειγμα εἰς ὅλους τοὺς ἐνορίτας τοῦ. ἀληθὴς ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ.

Νὰ ἔχῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀγαθὰ προτερήματα, τὰ ὁποῖα νὰ τὸν καθιστοῦν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν εἰς τοὺς ἐνορίτας του. Διὰ νὰ εἶναι δὲ ὁ πραγματικὸς θρησκευτικὸς καὶ κοινωνικὸς ἄρχηγὸς ἑνὸς χωριοῦ. πρέπει νὰ εἶναι ἄμεμπτος καὶ εἰς τοὺς τρόπους καὶ εἰς τὴν ἐμφάνισιν καὶ γενικὰ εἰς ὅλα.

Πῶς ὅμως νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν ταύτην ἡμεῖς οἱ ἐνορῖται ὅταν ὁ παπᾶς οἰκογενειάρχης δὲν ἀμείβεται ὅπως πρέπει, διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του; Γίνεται αὐτό; Ὄχι. Δυστυχῶς ὄχι. Οἱ παπάδες τῶν χωριῶν εἶναι κυριολεκτικῶς πένητες. Περιμένουν νὰ παντρευτῇ κανεὶς ἢ νὰ πεθάνῃ γιὰ νὰ πάρουν κάτι. Συνεπῶς, ὅταν ἔχῃ καὶ οἰκογένειαν, εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ζῇ πιὸ πτωχὰ καὶ ἀπὸ τὸν πιὸ πτωχὸ ἐνορίτη του. Ποῖος, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ χωριοῦ.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς. Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία μαζὶ ἂς ἔλθουν εἰς συνεννόησιν. διὰ νὰ δώσουν μίαν λύσιν στὸ μέγα αὐτὸ ζήτημα τῶν ἱερέων τῆς ὑπαίθρου, ἵνα ἀμειφθῶσι καὶ αὐτοὶ συμφώνως τοῦ ὑψηλοῦ, τοῦ ὑψηλοτέρου τῶν ἄλλων, ἐπαγγελμάτων, ἐπαγγελματὸς των καὶ νὰ μὴ περιμένουν ἀπὸ τὴν ἐπαιτείαν τοῦ διαβάσματος καὶ τὸν δίσκον τῶν πενταροδεκάρων.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἂς ἀναλάβῃ νὰ λύσῃ τὸ τεράστιον αὐτὸ ζήτημα, καθὼς καὶ μερικὰς ἄλλας παραδοξοτήτας καὶ ἀνωμαλίας ποὺ λαμβάνουν χώραν ἀνενόχλητα ἐν τῷ κράτει τῇ ἀνοχῇ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας —πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔχει κλονίσει τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῶν πολιτῶν. Κύριο